

Skatteoppkreveren i Værnes-regionen

Reidar Jenssens gate 8

Postboks 51

7551 Hommelvik

FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET	
26 MAI 2008	
ARKIVKODE.	411
SAKSNR.	200800301-38

Det Kongelige Fornyings- og Administrasjonsdepartement
Postboks 8004 Dep
N-0030 OSLO

Deres ref:
200800301-/BTB

Dato:
23.05.08

Høring til NOU 2007:12 Offentlig innkreving

Denne høringsuttalelsen gis som følge av at skatteoppkrevingen i Norge foreslås medtatt sammen med den offentlige innkrevingen for øvrig. Uttalelsen vil derfor handle om dette fagfeltet og må anses og være en uttalelse fra faghold fra de fire kommunene i Værnes-regionen. Mindretallets synspunkt i utredningen gis tilslutning av følgende grunner:

1. Det foreligger en grundig gjennomgang av skatteinnkrevingen i Norge i mange runder om dette tidligere og senest i NOU 2004:12 med høring. Alle tidligere runder har konkludert med at skatteoppkrevingen i Norge er i særklasse god og at den fortsatt må være lokal og kommunal. Den siste NOU ga et høringsresultat som var entydig i så måte. Da ble saken stoppet og det ble igangsatt en intern utredning i skattedirektoratet for å utrede gjennomføring av statlig overtakelse. Det er derfor all grunn til å stille spørsmål ved om de demokratiske spilleregler her er fulgt. Videre fremmes denne saken nå av et departement ledet av SV og fagdepartementet i saken er også ledet av SV. Dette partiet har programfestet at skatteinnkrevingen skal forbli lokal. Det er derfor vanskelig og forstå at saken i det hele tatt blir fremmet.
2. Skatteoppkreverne driver ikke med en ensidig innfordringsoppgave. Arbeidsområdet er mye mer sammensatt og omfattende enn som så og innfordringen henger sammen med mange av disse oppgavene. Det er direkte ineffektivt og ganske håpløst og splitte dette opp slik utvalget foreslår. Det nye IT-systemet SOFIE er i tillegg bygd opp slik at innfordring og skatteregnskapsoppgaver stadig er nærmere knyttet mot hverandre og det gjør igjen at dette systemet som har kostet veldig mye penger kanskje må settes til side eller omgjøres.
3. Lokal kontroll med skatteinntektene og distriktpolitiske hensyn må tas. Interkommunale løsninger er kommet på plass i mange kommuner siden utvalget ble nedsatt i 2005. Dette med støtte fra staten. Det er lagt ned mye tid og ressurser på dette. Da må dette få prøves ut.

4. Rapporten bærer preg av en enkel kostnadseffektiv tankegang. Det er store juridiske/lovmessige og organisatoriske utfordringer knyttet til dette som ikke er konsekvensutredet. I tillegg vil det være stor tvil ved om det enkle regnestykket som utvalget har gjort vil være riktig. Skatteoppkreverne har nettopp tatt i bruk SOFIE som det har tatt 20 år og utvikle og med en påløpt kostnad på ca. 1 mrd. kr. Det vil bli tvingende nødvendig med et nytt IT system for å ivareta hensynet til effektivitet og samordning av kravene ovenfor skyldner i den foreslåtte organiseringen og da er det ikke utrolig at en ny slik kostnad påløper. Skal en da sette en strek over regningen for SOFIE allerede? Vi tror beregningen på kr. 300 mill. for et nytt system er et for lavt anslag. Beregning av overskudd til fordeling mellom kommune og stat synes ganske søkt dette tatt i betraktning.

Skatteoppkreverne har ingen særlig administrasjon så de årsverkene de har er effektive i daglig arbeid. Det betyr at det samme antall årsverk i stor grad må opprettholdes i en ny organisering da alle som arbeider med dette i dag har mer enn nok og gjøre. Samordning av innfordringsaktiviteter ovenfor en skyldner kan gjennomføres på en langt enklere og billigere måte enn det som foreslås her.

5. Kommunene mister mye innfordringskompetanse ved den foreslåtte løsning.

6. Det fokuseres på stadig mer debitorvennlighet. De siste prosentene med utestående krav består av personer som mangler betalingsvilje eller evne. Da kan en ikke fjerne seg fra debitorene og innføre stadig mer vennlige løsninger. Disse trenger og føle tilstedeværelse og det er da et stort poeng at dette også vil virke forebyggende. I denne gruppen er det vanskeligstilte skyldnere som trenger oppfølging og hjelp til å komme seg ut av uføret og også her er skatteoppkreverne i en klasse for seg. Skatteoppkreverne har en god tillit i lokalbefolkningen som forstår at det må brukes harde virkemidler mot skyldnere som mangler betalingsvilje og det gjør ofte skyldnerne selv også. Slik bør det fortsatt være. Dette har vært og er en av grunnene til den store løsningsgraden. I små kommuner løser dette seg på grunn av god dialog. Dette er brukerorientering i praksis.

7. Likningsetaten er nå borte ifra lokalsamfunnet og da kan skatteoppkreverne ivareta svært viktige informasjonsutvekslingsoppgaver i samarbeid med likningsetaten. Dette er viktig informasjon til nytte i forskuddsutskrivning, skjønnsfastsettelse, svart arbeid og feil i folkeregistrering for og nevne noe. Vi har erfaring med at vi er til stor nytte i så måte.

8. Skattekreditorene stat, fylke og kommune samt de øvrige statlige etater er konkurrerende kreditorer med egne organisasjonsnummer og budsjetter/ansvar. En samlet etat vil få betydelige utfordringer knyttet til plassering av innbetaling mot krav og prioriteringsrekkefølge ved innfordringsaktiviteter. Et innbetalt beløp skal ikke gå i en felles kasse og da kommer utfordringene i så måte.

9. En høy andel av den frivillige innbetalingen her i landet skjer som følge av at innbyggerne har et bevisst forhold til skatteinnbetaling til egen kommune. Ved statliggjøring og sentralisering kan det være fare for at denne effekten forsvinner og en vil da få en situasjon med mindre frivillig andel betaling. Det er grunn til å frykte et provenytab som følge av en statlig overtakelse og organisering både på grunn av dette men også av innfordringsårsaker.

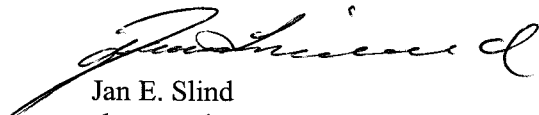
10. Det er en overdreven tro på at automatisert løsninger og bruk av data/internett er veien og gå fra sentralt hold. Skatteinnkrevingen er ikke egnet til automatiserte løp. Det vet vi av erfaring. Det blir masse feil og verden fungerer ikke på en slik statisk måte selv om reglene som styrer dette skal være klare og like for alle. Likebehandling er en floskel og en modell som

ikke passer inn i alle tilfeller. Lik anvendelse av regelverket er et annet forhold som er viktig, og er som vi vet ikke undersøkt hva angår mangler hos skatteoppkreverne.

Konklusjon og anbefaling

På bakgrunn av ovennevnte punkter anbefaler vi ikke at flertallets konklusjon følges opp av Stortinget.

Med hilsen

Jan E. Slind
skatteoppkrever